

13. apr. 1846

FAKTA

Dato:

13. apr. 1846

Sidetæl:

Dagbog G, side 7-12

Dagbogens placering:

Den kgl. Kobberstiksamling, inv.nr.

KKS19998

Trykt udgave:

Bjarne Jørnæs (red.): Johan Thomas Lundbye. Rejsedagbøger 1845-1846, Statens Museum for Kunst 1976, s. 197-199; Jesper Svenningsen (red.): Seks år af et liv. Johan Thomas Lundbye – Dagbøger om tro, skæbne, kunst og kærlighed, København 2018, s. 418-420

TRANSSKRIFTION

Florenz 2 Paaskedag

Idag kom jeg da for første Gang i Galleri: Pitti; skjøndt jeg saae meget alvorligt paa de deilige Sager der, saa kan jeg dog endnu ikke notere mig noget rigtigt. Kun vil jeg optegne:

Ja, om Florenz kun havde Galleri Pitti, var det rigt, og G: Medici skal jo være langt rigere!

•12•

Samme Aften

Jeg har ikke kunnet lade være at købe et Kobberstik efter Raphaels Portrait af: Maddalena Strozzi Doni, det jeg ikke før huskede Navnet paa, og jeg bringer saaledes i det mindste een kjær Erindring med mig fra Galleri Pitti. Jeg betalte det med 1½ Francesconi (3 Daler dansk med et rundt Tal). Det vil glæde mig ret levende at mindes dette smukke Billed, og sandelig, jeg havde Lyst at prøve paa at male et Portrait saaledes arrangeret. Hvorfor skulle Portraitter dog som oftest være Fabrikarbejde. O, kunde vi faa igjen de gamle Kunstneres Foragt for Smiger og deres sandhedskjærlige Opfatning.

---

¹ Rafael (1483-1520). De otte omtalte malerier er henholdsvis Palazzo Pitti, Galleria Palatina, inv.nr. 151, 127, 165, 174 og 79 (sidstnævnte tilskrives nu Tizian), Galleria degli Uffizi, inv.nr. 40P, samt Palazzo Pitti, Galleria Palatina, inv.nr. 59 og 61.

² Pietro Perugino (ca. 1448-1523). Maleriet er Palazzo Pitti, Galleria Palatina, inv.nr. 164.

³ Maleriet er Palazzo Pitti, Galleria Palatina, inv.nr. 113, som nu tilskrives Francesco Salviati.

Flereng 1st Paaskedag.

Blæs signdigt af klage og jamre, naar
det jode ligger or saa nær og kommer saa
i færdigt. I dag fik jeg et Brev, hvori min
elskede Moder, Broders Memorativ, Breve
og Skeragaard alle havde været sin Deel. Alle
sindes de mig med Gæmhed og Venlighed, og
jeg har dog: Møllersørens minde glemme
det og gaa og minde? Der er dog Sand
hed i de Ord: det tænke, hvormed du har
opnaaet — hvor du er lykkelig fremfor.
Andre — lad mig ikke glemme det. —

Flereng 2^d Paaskedag

I dag kom jeg da for første Gang i Galleri:
Pittis; skjønt jeg saa meget alvorligt paa
de dertilige Lejer der, saa har jeg dog end som i alle
andere mig meget nygt. Min vil jeg optegne:
Naphael: Madonna della Saggiala, samme
sin dertilige Cirkel, der vel er indfyldt saa
dertiligt som meget lirkel paa ferdere. Min
s. sig i dette Billed frem hede Nygt, da skat
so det vel sene Marias Klæd, som i hui
Grad hende mig. Jaac det dog: alle minder
ligt med samme Kunstner; man har gaa
til ham med de størst tænkelige Forventninger.

og des iagtet skal han give end en mere.
Og i den simpleste Stilling: en Moder, der
skjerligt slutter Barnet til sit Brøst - gi-
ver han meget saa høit og guddommeligt.
Det er set under Glas, men man ser det
ser iagtet. tydeligt, saa at jø opvar her
med mere Betragtning maatte studere
over den Længselhed og Fordringsfrihed, hvor
med det er gjort. Det er smukt at kalde
Joseph: den guddommelige, og det er trost
ligt, at han kun var et rigtigt Mennes-
ke; at et Menneske skal kunne gives
saa skjønne Løner.

Joseph: Imperata. Jø gik imellem dette
og det først nævnte: tans og stille Pleen
og helte, jø ved ikke hvor jø helte vilde
føle. Her er det smilende guddomme-
lige Barn saa ganske henrivende, og Maria,
ser man ikke den beskedne Grund, der
læser sig sig værdig til at have høret
Fælsken under Hjerte, hendes behagde
fromme Ansigt kan jø aldrig glemme.
Og Sta Catharina (?) som: Trafik boer
sig med Barnet - man har ikke Ord for
Gleden ved et s. sandanne Ting.
Joseph: Madonna del Baldacchino, iagtet

uistridigt under d. anden, saa dog, hvor deligt
er: Ikke ogsaa dette Billed. De fine uendte
Klædernes Kæder og de to delige ringer
de Engle foran. Men om det er forvandsket,
eller om det altsig har haat det Melthede:
Farven, som hans øvrige Billeder, skal
jy ikke kunne sige.

Raphael: Eschriets Lijn. I dette lille Billed har
han fremstelt Skaberen med en Klæd
som jy synes overgaaer selv Michel Angelo
i det sigtinske Capel i Rom. I Farven
er en ubegribelig Kraft og Ualmindelig, men
ogsaa her uden Spor af Anstængelse eller
Borgning. Det maatte saa dan være, for
di han var ~~der~~, med hvem de alle blev
smale.

Raphael: Julius II^s Portrait. Det Blaud,
hvis Næde selv Mester Michel beundrede
for, er her fremstelt naturligt næsten
mildt, seendes her for sig; Arme støt
ter han simpelt paa Sidsstykke af
Stalen, hvis to fuggede Nyppeknepper
fortjener at bemærkes.

Raphaels: Leo X^s Portr med d. to Cardinaler. Ja,
jy ved ikke om der nogensinde varis Træl
med noget af de to Billeder, ganske eens,

de begge bærende hans Naev; men det
Naapel forekommer mig dy at være
Prisen.

Naphael: to delige Portraeter, hvis Naev
j har glemt; men den skal j en an
den Gang komme tilbage til.

Perugino: Christi Paulegning, hvor
hver Figur er givet Præget af den dy
beste, iindvirkte stille Sorg over Frel
sens Død og j kan ikke tænke mig
atte givet med større Sæmpelhed og
Sandhed. J glemmer aldrig Grunden.
Der holder Christi klæde mellem sine
klæder - som der tilhøre foldes
klædning - og Figuren til en stor, som
ligger klæden af til kinden. Det er
det døde klæde - det er som Maleren
maa have været selv det frommeste
Gemt, for at give Udtryk af en
saa dæm Taalmodighed under haardt Li
delser; der vi ene endte - Ternekronen
ligger ved Liden, det blege klæde, med
Didsens Mærke; Farve og Træk, her er
høje. Det er: Sandhed opløftende -

og Pietro Perugino skal ogsaa aldrig
glemmes ved Liden af hans elskelige
Looting. —

Michel Angelos Parcels. Endnu dette Billed,
hvor den strenge alvorlige Forfatter
har givet saa meget. Det Gie, som kun
der sprænger Traaden kaster til den tredie,
der alt er beredt til at trykke Lagen
sammen, synes at sige: er det ogsaa
saa, at hans Livs trængsel skal overklip-
pes? og det med hele Skjebnens in-
høielige Alvor. — Med Udtagelse
af to Evangelister: Gallus Bergese,
der er en mindes betydelige, har vi aldrig
set noget Staffeli-billed af Mich Angelo
saa dette, og det er her mere det hoi-
Alvor: Udtrykket som forbariser, med
den maleriske Behandling, som vi dy
i Capella Sistina: saa hoi grad
maatte mindes: hans Fresco. Det er
det første Udtryk af dette Billed. — imer-
gen ser vi det i jgen. —

Ja, om Florenz kun havde Galleri: Pitti, var det
rigt, og G. Medici skal jo være langt rigere!

Samme Aften

Jeg har ikke kunnet lade være at fejle et Kob.
berstik efter Raphaels Portrait af: Maddalena
Strozzi Doni; det er ikke for tænkte Navnet
paa, og jeg bringer saaledes idet mindets een
tyer Erindring med mig fra Galleri Pitti.
Jeg betalte det med 1/2 Francesco (3 Daler
sansk med et smukt Tal). Det var glad mig
at leve og at minde dette smukke Billed, og
sandelig, jeg havde lyst at prøve paa at male
et Portrait saaledes arrangeret. Men for skud
de Portraetter der som oftest vare Fabrikar-
beide. O. kunde vi paa igjen de gamle Kunst-
ners Forsigt for Smitte og deres sandheds-
kjerlige Opfatning.

Florsdag 14 Ap.

Galleri Pitti (videre) Apollo Salen.

- Perugino: Maria Magdalene - halvt Figur.
Rembrandt: Hans eget Portraet i yngre Alder, og
med en Ringkran af Staal.
Christofano Allori: St. Julians Hjerte smidethed (?) men
ser ham midte og et smukt Menneske, der
stiger ind af en Baa.
Murillo: Madonna med Barnet, som er fremsat
siget med den ene haand paa Moderens
Bryst, det lyse Billed lidt bleget.